

Tapahtumasarjan kuvaus lyhyesti, kertojina Jarkko Martikainen ja Valteri Tynkkynen

Jarkko: Yhtyeemme on ollut olemassa jo kauan ja ehtinyt niinä vuosina moneen. Kymmenellä pitkäsoitolla olemme tehneet kykyjemme rajoissa hyvinkin useanlaisia lauluja, melkein yhtä monilla sovitus- ja tallennusmuodoilla kiteytettyinä. Siksi ei kai ollutkaan ihmeellistä, etten pari vuotta sitten ollut tyytyväinen demolauluurytyksiini. Sain kyllä aikaiseksi kappaleita, mutta jokin niissä esti tekijän innostumisen tekemisistään. Ja kun itse ei innostu, ei lauluja varmasti tahdo esitellä muillekaan yhtyeläisille. Lavean julkaisumäärän äärellä voi päätyä kuin varkain rakentamaan pastisseja vanhoista tekemisistään. Ajatus ei kiehtonut, tietenkään.

Valteri: Kun ryhdyimme Jarkon kanssa lauluja kirjoittamaan, alkoi minulla olla melko varhaisessa vaiheessa ajatus tietynlaisesta äänikuvasta, joka voisi olla meille jokseenkin tuore ja sopisi myös luontevasti tehtyjen laulujen henkeen. Akustisella kitaralla soitetut riffit ja komppi tuntui useamman kappaleen kohdalla varsin terveeltä lähtökohdalta, verrattuna meidän perusratkaisuumme käyttää automaattisesti kahta sähkökitaraa. Halusin myös kokeiltavan pelkistetympää sovitusmallia kuin mihin meillä on normaalisti totuttu ja se meinasi aluksi tuottaa hieman asennoitumisongelmia soittajistossa, koska soittamatta oleminen saattaa tuntua hieman tylsältä ja paljaampi äänikuva kuulostaa helposti tyhjemmältä -kuin mitä se loppujen lopuksi kuitenkin on.

Jarkko: Päätimme kokeilla, hyvin pitkstä aikaa, metodia joka perustuisi yhteistyöhön. Molemmat keräisivät vanhaa ja työstäisivät uutta, mutta pyrkimättä vielä kokonaisiin summauksiin. Kunhan molemmille olisi valmistunut joitain kymmeniä palasia, joihin luottaa ja joista itse innostua, istuisimme saman pöydän ääreen ja alkaisimme etsiä, saisiko niitä yhdistelemällä aikaan jotain, joka edustaisi etsimäämme.

Tällä tavoin sävellys- ja sanoitussessiot alkoivat, vajaat puolitoista vuotta sitten. Vähäisimpiäkään "tämä tulee sovittaa yhtyeen soitetavaksi juuri näin"-lausekkeita kartoimme.

Vastuun päätimme kantaa itse. Koko levyn tekemisen ajan olimme tehneet itse, yhtyeenä, enemmän, joten miksemme voisi ottaa totuttua suurempaa vastuuta myös kaiken loppuunviennistä? Tuotantovastaavaksi määrittelimme Valterin, kansi- ja grafiikkavastaavaksi päätyi allekirjoittanut.

Valteri: Oli toki aikamoinen haaste hoitaa prosessi alusta loppuun ilman ulkopuolista apua. Riku antoi meille hyviä vinkkejä demojen pohjalta, mutta halusimme kuitenkin tällä kertaa kantaa vastuun itse.

Se ei sinänsä ollut niin vaikeaa kuin olisi saattanut kuvitella, sillä meillä oli varsin yhteneväinen näkemys siitä miten asiat tulisi tehdä ja tuottajana toimiminen tuttujen ukkojen kanssa oli kuitenkin varsin helppoa. Juusolla (Nordlund) oli tutun äänittäjän ominaisuudessa iso rooli laadunvalvonnan osalta.

Levyimme voi perustellusti nähdä myös kannanottona tietokoneella äänittämisen mukanaan tuomaan, ylisliipattuun, prosessoituun ja tasapäistettyyn äänimaailmaan, mikä -kuten hyvin kaikki tiedämme- kuulostaa niin kovin tylsältä ja ennalta arvattavalta. Moni "retro-hengessä" alkanut äänityssessio laimennetaan viimeistään miksausvaiheessa, koska ihmisen soittama instrumenttiraita näyttää helposti tietokoneen näytöllä liiaksi ihmisen soittamalta...

Jarkko: On hyvä sanoa omana mielipiteenään albumikokonaisuuden kuulokuvan vastaavan useimpia toiveistani. Jos hyvin käy, sitä kuunteleva voi kuuntelemaansa perusteella sanoa, että yhtyeen todella kannatti tehdä tämä levy. Se olkoon se kehu, jonka omasta tekemisen osuudestani kirjoitan.

Yhtyeen kotisivut
www.yup.ms